JE MAINTIENDRAI

# DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XII. ZATURDAG den 15den MEI, 1824. N. 20

*Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Wed. W. Lee.*

Fiscaal's Kantoor, den 14den Mei 1824.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekualificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 20 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Broden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

---

Den 7den Mei 1824.

DE ondergeteekende biedt aan te koop tot de minst te bekomene pryzen:

Rhyn Wyn, by Kisten en Dozynen.
Bourgondie Wyn, idem. idem.
Champanje, idem. idem.
Bordeaux Wyn, Teneriffe, Malaga, Brandewyn, Goede Oude Rum, Genever, Hollandsch Bier, &c.

Als mede Patent, Raap en Lyn Olie, Schryf spier, Schagten, Rood Lak, &c.

AUGUST MULLER.

---

Den 29sten April 1824.

MET hoogere toestemming, maakt de ondergeteekende aan het Geëerde Publiek bekend, dat hy onderwys zal geven aan jonge lieden welke voornemen zyn zich op de studien der Godgeleerdheid, in de Regten of Medicynen in de Nederlanden toe te leggen, in de Grieksche en Latynsche Talen, de Algemeene en Vaderlandsche Geschiedenis, de Aardrykskunde en Wiskunde, benevens in de Hoogduitsche Taal. Tot dat einde gelieve men zich te vervoegen binnen het Fort Amsterdam by

HOHENFELS.

---

## UIT NEDERLANDSCHE KOURANTEN.

*Bayonne, 31sten Jan.*—Volgens byzondere berigten uit Madrid van den 27sten, vindt het ontwerp van amnestie weder meerdere zwarigheid, en wordt hetzelve alleen door den infant D. Francisco voorgestaan. Men meende dat Z. M. eerlang naar eene der koninklyke lusthuizen zoude vertrekken. De koninklyke kassen zyn steeds in den jammerlyksten toestand, weshalve weder dezer dagen tien rytuigen, met goud en zilver geld, geladen, onder behoorlyk geleide, van hier naar Madrid zyn vertrokken.

*Madrid, 3den Feb.*—De *Restaurador*, een dagblad, 't welk geschreven wordt in den zin der zoogenaamde hevige koningsgezinden, en het welk dikwerf de Spanjaarden met zoo vele woorden aanmaande, om geen gehoor te geven aan de voorschriften der hooge overheid, is, even als verscheidene andere bladen, verboden. Sommigen beschouwen dezen maatregel als een voorbode van een meer gematigd stelzel. Zoo spreekt men ook weder van eenige meerdere waarschynlykheid van het erkennen van de leeningen der Kortes. Eene junta van hevige koningsgezinden, welke zich van hier naar Valladolid had verlegd, is van daar verdreven. Zy is echter niet uit een gegaan, maar zal zich elders trachten te vestigen.

*Perignan, 6den Feb.*—Sedert een geruimen tyd heeft men gemeld, dat de Spaansche generaal, baron d'Eroles, door Z. M. den koning benoemd als kapitein generaal van Catalonie, vergeefs pogingen heeft aangewend, om met zyne troepen, grootendeels bestaande uit de voormalige benden van het geloof, in Barcelona binnen te trekken, ten einde in genoemde stad, als de hoofdplaats der provincie, zyne hooge functien uitteoefenen;—dat de stedelyke regering hem steeds op de ernstigste wyze heeft gebeden, dit voornemen te laten varen, uit vrees, dat de komst dier troepen aanleiding zoude geven tot verregaande wanorde, en in dezen door den Franschen kommanderenden generaal zoo krachtdadig is ondersteund, dat de baron d'Eroles, die zich volstrekt niet zonder zyne troepen in Barcelona wil doen zien, deze stad nog met geen bezoek heeft kunnen vereeren. Thans meldt men, dat, de genoemde Spaansche troepen zich steeds in den omtrek van Barcelona blyvende ophouden, de Fransche bezetting buitengewone maatregelen voor hare zekerheid heeft genomen, en verscheidene nachten in het geweer is gebleven. Men voegt er by, dat de Fransche generaal van den baron d'Eroles op eene zeer ernstige wyze heeft verlangd, dat hy zyne soldaten ten minste tot op een afstand van 8 uren van Barcelona zoude verwyderen. Of de Spaansche kapitein generaal aan dit aanzoek heeft voldaan, wordt niet gemeldt, maar het klinkt vreemd, dat de Fransche troepen in deze oogenblikken hunne gealliëerden meer schynen te mistrouwen, dan de genen, welke zy nog weinig tyds geleden bevochten.

*Zwolle, 8sten Feb.*—Heden overleed alhier, de Wel Edel geboren Heer Mr. Rhynvis Feith, ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, en lid van het koninglyk Hollandsche instituut, &c., in den ouderdom van een en zeventig jaren.

*Frankfort, 10den Feb.*—Volgens berigten uit de Levant, over Marseille ontvangen, maken de Grieken gedurende dezen winter meer toebereidselen dan te voren. De admiraliteit van Hydra heeft, na den terugkeer van den Kapudan Bassa in de Dardanellen, bevel gegeven, om alle de bruikbare vaartuigen op te tuigen, ten einde troepen aan boord te nemen en de Turksche kusten door landingen te verontrusten. Het heeft echter tyd gekost, om eene magt van eenig belang te vereenigen, daar zich reeds eene afdeeling Ipsarioten op de kust van Klein Azië bevond en eene afdeeling Hydrioten naar de Jonische wateren was gezeild. Volgens de laatste berigten, langs dezen weg ontvangen, begon het gros der Grieksche scheepsmagt zich by het eiland Samos te verzamelen. Omtrent het doel der expeditie was niets zekers bekend. Volgens sommigen zoude men alle de eilanden op de kusten van Anatolie, welke nog in de magt der Turken zyn, trachten te bezetten.—De ipsariotische schepen, welke den Turken in den omtrek van Smirna zoodanige schrik hebben aangejaagd, hadden zich in tweeën verdeeld. Eenige landden op Scio en noodzaakten de geringe Turksche bezetting op dat eiland, naar het kasteel te vlugten, terwyl andere eene landing deden by Vourla, twee uren van Smirna; zich aldaar meester maakten van al de Turksche schepen, die daar lagen; een paar honderd Turksche soldaten, op dat punt gestationeerd overvielen, en dezelve afmaakten, of gevangen namen. Men meldt verder van die zyde, dat het den Grieken nimmer ernst is geweest, eenen aanval op Smirna te beproeven, maar dat de landing op Vourla zoo veel onrust heeft verbreid, dat de Turken aan alle zyden maatregelen van verdediging hebben genomen.

*Van den Mein, 10den Feb.*—De beruchte Keich is, zoodra hy in Kassel is gekomen, in verzekerde bewaring gesteld; het schynt echter met deze gevangenneming geen ernst te zyn geweest, daar hy den dag daarna ontslagen is geworden en zich thans alom in het openbaar vertoont. Dezer dagen heeft men in Frankfort een begin gemaakt met het onderzoek der papieren van de gebroeders Murhardt, in het bywezen van policie ambtenaren van genoemde stad, van een policie bediende van Kassel en van een gemagtigde van den gevangenen. Men wil, dat de Hessische regering de uitlevering der papieren in massa heeft verlangd, doch dat dezelve geweigerd is geworden. De Heer Murhardt moet zich onvoorzigtiglyk ingelaten hebben met zekeren de Witte, die eerst gewikkeld is geweest in de revolutionaire aanslagen in Duitschland; naderhand in de revolutien van Napels en Piemont. Men verzekert, dat deze man zich kort geleden alhier heeft vertoond, onder den naam van Stekoay, en het schynt niet met zekerheid uitgemaakt, of hy in de daad een werktuig is van de revolutionnaire party, dan of hy als een zendeling moet beschouwd worden van de tegenovergestelde zyde.

---

In een der artikelen van de vrede welke met Algiers gesloten werd na dat die stad zoo deerlyk door de Engelsche en Hollandsche vloten in 1816 geteisterd was geworden, was bedongen dat de Algerynen geene krygsgevangenen meer tot slaven zouden maken, doch indien de oorlog tusschen den Dey en eenige Europesche mogendheid uitbrak de gevangenen als dan op den zelfden voet zouden behandeld werden als krygsgevangenen in Europa. Dit was Algiers tot eene eeuwige vrede te noodzaken, want wanneer de oorlog tusschen haar en eene andere mogendheid uitbreekt, dan geschiedt dit alleen met doel om de schepelingen der genomene vaartuigen tot slaven te maken. Tot nu toe had de Dey den vrede getrouw onderhouden; de verwoesting van de hoofdstad lag nog te versch in geheugen; doch eindelyk schynt deze stad hare tuchtiging vergeten te hebben en zy heeft hare aloude barbaarsche handelwyze hervat. De koningen van Spanje waren sedert een paar eeuwen verpligt geweest, de Barbarysche staten eene schatting te betalen, wilden zy voorkomen dat de handel hunner onderdanen niet verontrust wierd, doch daar Ferdinand door den slechten toestand zyner finantien niet in staat was om aan de eischen der Dey te voldoen, zyn de Algerynen weder met hunne rooveryen begonnen, verscheidene Spaansche vaartuigen zyn genomen geworden en derzelver ekwipagie tot de slaverny veroordeeld. Ware deze oorlog slechts by kaperyen gebleven dan had Engeland zich er buiten gehouden, doch daar deze barbaren ook de schepelingen voor slaven verkoopen en dus inbreuk maken op het vrede's traktaat met Engeland, hebben ook de vyandelykheden met die mogendheid eenen aanvang genomen; een Algerynsche korvet is in gezigt der hoofdstad op strand gejaagd en vernield. Sir Harry Neale met een Engelsche eskader blokkeert die stad zeer naauw en bedreigt haar met een bombardement indien niet terstond alle Christen slaven in vryheid gesteld worden; tot nog toe blyft de Dey halstarig weigeren om hier aan te voldoen; het is dus hoogst belangryk te weten welke uitslag die zaak zal hebben, doch indien de vyandelykheden tusschen Engeland, Algiers en Tunis, blyven voortduren, dan moet dit eene krachtige afwendig maken voor de Grieken, want het eskader der Barbaren heeft tot nu toe de Turksche vloot eene vermogende hulp aangebragt.

---

Een dier mannen welke eene groote rol op het toneel der groote gebeurtenissen gespeeld hebben, Eugene Beauharnois is, zoo als wy gezien hebben in Feb. ll. overleden: hy was de zoon van Napoleon's eerste echtgenoote en werd door dezen keizer tot onderkoning van Italien verheven; hy was gehuwd met een dochter van den koning van Beyeren, en zyne dochter is onlangs met den kroonprins van Zweden getrouwd; hy was een groot veldheer en zeer by de Italianen bemind, die thans onder het willekeurige gebied van den Oostenrykschen keizer staande het verlies der gelukkiger tyden onder de regering van prins Eugenius zeer betreuren.

De andere overledene maarschalken van Napoleon, welke hem zyn voorgegaan, waren Massena, Serrurier, Kellerman, Augereau, Berthier, Murat, Ney, Rapp en Davoust slechts twee derzelver, Serrurier en Kellerman werden ouder dan vyftig jaren.

Ook onze Nederlandsche dichter Rhynvis Feith is zoo wy in de Haarlemsche Kouranten zien overleden; hy was een groot en deugdzaam man en strekte tot roem van zyne landgenooten; vele bundels voortreffelyke gedichten hebben wy aan hem te danken; eenige zyner gedichten zyn onder de Euangelische gezangen by de Hervormden in Nederland in gebruik opgenomen; alle zyne werken dragen het kenmerk van een warm gevoel en geestvervoering, hoewel sommige al te verheven zyn en daardoor ook wel eens onverstaanbaar worden; ook dragen zyne laatste werken eenigzins het merkteeken van zynen ouderdom. Alle zyne werken zullen zoo wy onlangs uit eene annonce in de Nederlandsche Kouranten gezien hebben herdrukt en by inteekening uitgegeven worden.

---

Uit de Colombiano van den 6den April zien wy dat er eenige der moordenaars waarvan dit weekblad eenigen tyd geleden melding maakte door een krygsraad ter dood zyn gevonnisd; het blykt uit deze nieuwsbladen dat de meeste moorden door soldaten worden gepleegd die door den langdurigen wreeden oorlog gedemoraliseerd zyn, of welke meenende geene genoegzame soldy te ontvangen tot rooveryen overgaan, waaruit de doodslag dan somtyds voortspruit. De meeste schuld der zedeloosheid zulker menschen ligt aan de Spaansche regering, welke het schoolwezen geheel verwaarloosde en het volk in onkunde hield; tot lof van het Colombiaansche gouvernement dient dus vermeld te worden dat hetzelve zich met allen yver toelegt op het oprigten en verbeteren der scholen; zoo geven de Colombiaansche Kouranten reeds eene reeks van plaatsen op waar Lancaster scholen zyn opgerigt. Deze scholen zullen tot nog toe zeer gebrekkig zyn, wyl het aan personen ontbreken moet die genoegzame kunde bezitten in de verbeterde manier van onderwyzen, doch dit gebrek zal van tyd tot tyd verminderen, en wanneer de verlichting ook in de mindere klassen is doorgedrongen dan zal dit het beste middel zyn om alle ruwe ondeugden moord en plundering voort te komen: Wy weten toch uit de lysten der gevonnisden by beschaafde volkeren, dat byna alle roovers en moordenaars menschen waren die naauwelyks lezen en schryven geleerd hadden en dat onder dit getal zeer weinigen waren die in hunne jeugd hadden ter school gegaan.

De Curaçaosche Courant.

Den 13den Mei 1824.

## PUBLIEKE INSCHRYVING.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur van Curaçao en Onderhoorige Eilanden, &c. &c. &c.

Zal de Boekhouder en Eerste Commis, waarnemende de werkzaamheden van het Ambt van Raad Contrarolleur der Financien, aan den minst inschryvenden aanbesteden de leverancie van Tarwe Meel, Gezouten Vleesch, Spek, Ryst, Jenever en Azyn, ten behoeve van het Militaire Garnisoen, aan het Lands Magazyn te leveren, tot zoo lang dat er van genoemde artikelen uit het Moederland zal zyn aangebragt; kunnende zy die daarin geding hebben zich ten Kantore van den Raad Contrarolleur der Financien vervoegen ter bekoming van nadere informatie.

Zullende de gegadingden zich met besloten billetten op het Raad Contrarolleurs Kantoor voormeld addresseren uiterlyk op aanstaanden Dingsdag den 18den dezer des morgens vóór tien uren, terwyl het antwoord op dezelve daarna ter eigenste plaats te bekomen zal zyn.

De Boekhouder en Eerste Commis, voormeld,
J. PH. BOSCH.

## Lyst der Brieven welke ter Gouvernements Secretarie zyn berustende.

| | |
|---|---|
| Josef Dorta | M. Gomez de Quijano |
| Jan Devylder | J M de Jaaregan |
| S de Fornie | Mateo del Rio |
| A C Neyero | Doña Isabel |
| F Storeda | Santiago Chariso |
| Concepcion de Cases | Francisco Meza |
| Josef Martin | Visente Gonseles |
| J A Sasso | Thomas de Yrigoyen |
| Benjamin Twalingaton | Maria M. Molino |
| Anna Victoria | P de Leon Rodrigues |
| N Gomez Castro | Manuel Gaaroregi |
| J J de Caseres | Postina |
| J M F Echevaria | A Cardoso |
| A Mathy 2 | Pedro Fernando |
| M G Pinto | Anna Petrona |
| Lourens Janez | Casemiro Nir |
| Martis Servo | J M Jauregeen |
| Pedro Pablo de Lasiera | D T Cresto |
| F Castelli | F Tarafa |
| P de Rodriguez | J Berde |
| Jofvrouw Gruner | M Cabrera |
| Maria Ana Negreta | |

# CURACAO.

*Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste*

INGEKLAARD—MEI.

| | | | |
|---|---|---|---|
| 8. | golet | Dorothea, Alle, | Bonaire |
| | bark | Anna Catharina, Dupyn, | Porto Rico |
| 10. | —— | De Hoop, Wieske, | Coro |
| | golet | Mouche, More, | St. Thomas |
| | —— | Anna Catharina, Dammers, | Bonaire |
| | bark | Wilhelmina, Trappenberg, | d.to |
| 11. | golet | Carolina, De Hechet, | dito |
| 12. | —— | Maria Isabel, Johnson, | Pto. Cabello |
| 13. | —— | Amable Lucia, Diedenhoven, | Coro |
| | —— | Florentina, Da Costa Gomez, | Bonaire |
| 14. | —— | Fortuna, Martins, | Porto Rico |

UITGEKLAARD—MEI.

| | | | |
|---|---|---|---|
| 8. | golet | Helena, Ellino, | Puerto Cabello |
| 10. | —— | Twee Vrienden, Eckmeyer, | Aruba |
| | bark | Apollon, Marquez, | St. Thomas |
| | brik | Leander, M'Foy, | Providence |
| | golet | Dorothea, Alle, | Bonaire |
| 12. | —— | Maria, Rotje, | La Guayra |
| | —— | Ov. van Scholten, Krog, | St Thomas |
| | bark | Groot Kwartier, Boniface, | La Guayra |
| 13. | golet | LadyCentz'laar, Martin, | Rio la Hacha |
| 14. | —— | Eliza, Rusman, | Bonaire |
| | brik | Georgiana, Noble, | St. Jago de Cuba |
| | bark | Wilhelmina, Trappenberg, | P. Cabello |

Verleden Zondag zynde de verjaring des geboortendags van Hare Koninglyke Hoogheid Wilhelmina Frederika Louisa Mariana, Princes der Nederlanden, werd er van het Fort Amsterdam een koninglyk salut gevuurd. Het garnisoen trok op in parade des voordemiddags binnen het Fort Amsterdam, en werd in oogenschouw genomen door Zyne Excellentie den Gouverneur.

Op laatstleden Zaturdag is alhier aangekomen, van het Moederland, over Engeland en de Eilanden, de We Edele Gestrenge Heer H. W. de Quartel, Kapitein Luitenant by de Marine der Nederlanden.

Wy hebben van onze private korrespondenten eenige Haarlemsche Couranten ter lees ontvangen loopende tot den 17den February, waaruit wy eenige stukken geplaatst hebben. Wy hebben insgelyks de Colombiano tot den 21sten April ontvangen; wy vinden in de zel ven slechts uittreksels van andere Couranten, doch geen woord aangaande Bolivar en de krygsoperatien in Peru.

Wy zien uit eenige dagbladen welke het getal der geborenen en gestorvenen in het vorige jaar te Parys opgeven, dat er onder het getal der overledenen omtrent vier honderd zelfsmoordenaars waren. De waarschynelyke oorzaak dezer zelfsmoorden wordt insgelyks opgegeven, als teleurgestelde liefde, wanhoop door schulden, verwaarloosde affairen, huisselyk verdriet, verlies in het spel, enz. doch verre weg het grootste gedeelte dezer zelfsmoorders waren menschen die zich tomeloos aan de wellust hadden overgeleverd, en by wien de levenswerkzaamheden reeds byna uitgestorven waren, die een akelig aanwezen voortsleepten en voor wien de dood en sloping van het ligchaam eene heilzame zaak waren, waardoor zy van een ellendig aanwezen verlost werden. Verders gaan deze dagbladen voort met optegeven het getal dezer zelfmoorden, door vergiftiging, verhanging, verworging, door zich het leven te berooven met scherpe werktuigen, dood schieten, verdrinken, enz. doch opmerkelyk is het dat byna de helft dezer zelfsmoordenaars zich omgebragt hebben door den damp van Charcoal in te ademen; deze damp werkt zoo krachtig dat zy een oogenblikkelyken dood te weeg brengt; deze wyze van zich om te brengen, is ook in lang zoo akelig niet als de andere middelen en laat zulke zigtbare sporen niet na, zoo dat de bloedverwanten van zulk een gestorvene altyd kunnen voorwenden, dat de overledene door eene beroerte, enz. het leven heeft verloren; het schynt ook dat de lyders by het inademen dezer damp geene pyn gevoelen, maar terstond alle bewustheid verliezen.

*Uittreksel van eenen byzonderen brief, gedagteekend Bogota, 7den Maart 1824.*

"De Engelschen kommissarissen zyn verleden Maandag hier aangekomen, en men veronderstelt dat de erkenning der onafhankelykheid van Colombia in hunne instruktien bevat is, zy zonden gisteren aan den vice president en de ministers voorgesteld zyn geworden, maar kolonel Campbell was ongesteld door de verwisseling van het klimaat. Met droefheid moet ik melden dat Mr. Henderson zynen oudsten zoon verloren heeft, eene veel beloovende jongeling van 15 jaren oud."

## UIT LONDENSCHE NIEUWSPAPIEREN.

Londen, 3den Feb. 1824.

De Journal des Debats van Vrydag behelst het vonnis uitgesproken door de keizerlyke senaat van Lombardyen, over 25 personen beschuldigd van hoog verraad, waaronder verscheidene edellieden begrepen zyn: van dezen, zyn er negen vrygekomen, en 16 veroordeeld tot hooglyvelyke straffe. Gelukkiglyk voor hun, tien van deze laatste zyn ontsnapt en zyn gevonnisd geworden *per contumace*; slechts 6 zyn in de handen van het Oostenrykscht gouvernement. De straf van 5 is veranderd met gevangenis.

[Uit de Restaurador van den 22sten ll.]

Het linie schip Azia, en het brikschip de Achilles vertrok op den 13den uit Cadiz. Men zegt dat zy zich met de Jacob Bart en andere twee fregatten naby de Canarische eilanden zullen vereenigen, om van daar naar Lima te vertrekken. Men meldt, dat binnen weinige dagen, de korvetten Arethusa en de Descubierta, naar de Golf van Mexico zullen vertrekken; de Paarl staat naar Carthagena verzonden om aldaar gekoperd te worden, en de Cetilda wordt verwacht van Carthagena te Cadiz.

*Konstantinopolen*, 25sten *Dec.*—De benoeming van Galib Effendi geeft redenen te hopen dat de bestaande verschillen met de Europesche mogenheden weldra in vereffening zullen gebragt worden. *De* sultan heeft eenen brief aan hem gezonden, waarin hy belast wordt, met het opzigt over al de zaken van de Morea. Groote toebereidselen worden hier gemaakt en de Janissaren zullen den veldtogt met de Lente beginnen.

*December* 28—Zeer verontrustende tydingen voor het gouvernement zyn hier in omloop. In de eerste plaats wordt bevestigd dat de Grieken het eiland van Scio ingenomen hebben, en dat zy de stad van Smirna sterk bedreigden. Aan de andere kant weet men voor stellig, dat de Turken verpligt waren het beleg van Missolunghi op te breken en dat zy zich zeer in het naauw bevinden te Patras. Deze tydingen hebben eene zoodanige sensatie in de Divan veroorzaakt, dat de zitting opgeschort werd. De Reis Effendi is opgevolgd geworden door Saib Effendi.

De sultan heeft bevel gegeven aan den kapt. Pacha om onverwyld zee te kiezen, niettegenstaande den gehavenden staat waarin de vloot zich bevindt. Er is groot gebrek aan geld.—Men kan geene genoegzame som byeenbrengen om de troepen te doen uittrekken welke vereischt worden om Smirna eenige onderstand te brengen.

*January* 18.—De groot visier is naar Gallipoli gebannen, en heeft tot opvolger Saib Effendi. Kort om het is de matige Europesche party welke thans in dienst is. Men zegt dat hy thans in zyne ballingschap met zoo veel verwytingen beladen wordt, als hy voormaals door zyn post verheven werd. Hy heeft de voet stappen van zyne vier voorgangers na gevolgd, die sedert het begin van de Grieksche revolutie gebannen zyn geworden. Het is aanmerkens waardig dat vier groot visiers Bereuly, Aly Pacha die den Patriarch Gregory zoo schandelyk heeft laten ombrengen, Salib Pacha, de handlanger van Haled Effendi, Abdallah Pacha, beschermer der Janisserien en Ali Pacha, allen naar Gallipoli verbannen zyn.

Men heeft nog niet opgehouden de letterkundigen in Pruissen te vervolgen. Men berigt dat in de laatste 14 dagen vele personen gearresteerd zyn, en dat maatregels zyn genomen om de gearresteerde personen naar Berlin te vervoeren, alwaar hun proces zal opgemaakt worden, dus zyn zy weggevoerd van hunne natuurlyk regters, gelyk meer malen geschied is.

*Weenen*, 21*sten Jan.*—De Oostenryker waarnemer maakt het volgende bekend onder dagteekening van Konstantinopolen, 24sten Dec. na berigt gegeven te hebben der verandering in het ministerie van Turkeyen.

De tydingen wegens den oorlog houden het gouvernement bezig en verontrusten hetzelve. Het kasteel van Corinthe is zeker aan de Grieken overgegaan. Eene droeviger zaak is deze, dat de insurgenten eene tweede landing gedaan hebben op Negropont (*Euboea*) en bezit genomen hebben van Kariste. Hunne aanval op Metylene was niet minder gelukkig. De gebeurtenissen welke plaats gehad hebben in het westerlyke gedeelte van het tooneel van den oorlog zyn van eenen nog ernstiger aard.

"*De* Pacha van Scutari schryft, dat hy verpligt was, het beleg van Missolunghi te ontheffen en Anatoliko te ontruimen. Men heeft dit vooruit kunnen zien, want het plan van den veldtogt van dit jaar was niet kwaad maar de middelen om het in uitvoer te brengen zyn allen mislukt. De afval of zelfs oproer van het korps van 8,000 Albaniers te Lutraki was zoo veel te erger voor de Turken om dat de Grieksche generaal Mark Bozzaris zich dit te baat gemaakt heeft, met zeldzame talenten, om zyne schoone verrassing van Karpenisse ten uitvoer te brengen."

Ter volmaking van deze ongelukken heeft de kapitein Pacha (men weet niet waarom) de station van Patras verlaten, Mustapha Pacha heeft echter gewaagd de Grieken te Caledonien te attakkeren en behield eenig voordeel over hen. Deze was de laatste verrigting in dezen veldtogt.

De noodlottige uitslag van het beleg van Missolunghi zal slechte gevolgen voor de Portena zich slepen. De eerste uitwerking was om al de Albaniers ten gunste der Grieken te doen overgaan, vervolgens ziet men dat men reeds de blokkade van Patras in een geregeld beleg wil veranderen. Colocotroni trekt op tegen die plaats met 6 à 8000 man. Men berigt te Konstantinopolen, dat de vloot van kapitein Pacha zal daar terug gezonden worden om eene omkering te bewerken; maar het is waarschynelyker dat het seizoen een wapenstilstand zal te weeg brengen.

*Londen*, 26*sten Feb*—Er zyn orders gegeven om twee bombardeer vaartuigen te kommissioneren. Dit voorspelt eenen aanval op Algiers. De Windsor Castle, kapitein Dash Wood, voerende eenen breden stander zal daar gezonden worden.

Het volgende is eene opgave van het Britsche zeemagt thans in de Middellandsche Zee: de Revenge 78; de Rochefort 80; de Sybille 48; de Cambrian 48; de Naiad 46; de Euryalus 42; Hind 20; Rose 18; Weasel 10; Alacrity 10; Adventure 6, &c. In het geheel 14 oorlog schepen, voorts nog Z. M.'s schip Jasper, vertrok van Portsmouth op Maandag naar Tunis.

De volgende brief uit Tunis, gedagteekend 2den February, is dezen morgen op het kantoor van Lloyds besteld geworden: "Gisteren kwam op onze reede eene schoone Spaansche brik, een prys van het Algerynsche eskader; zy is ter hoogte van Kaap Spartell genomen, met twee andere brikken, welke te Algiers opgebragt zyn. Het Spaansche schip Virgin del Rosario, Flaquies, van Mahon, bestemd naar Alexandria, is hier binnen gekomen, en zal niet vertrekken, de Spaansche brik Lubri, Vaureil, van Alexandria naar Mahon, kwam op den 27sten alhier aan, en zal vertrekken met een Fransch eskader bestaande in 3 fregatten, 2 korvetten en 12 schooners."

FRANSCHE NIEUWSPAPIEREN BY EEN EXPRES.

*Parys*, 9*den Maart.*—De dokumenten welke aan het Huis der Gemeente voorgelegd en uitgegeven zyn, hebben niets nieuws opgeleverd aan het publiek. Het is reeds twee jaren geleden, dat eene akte gepasseerd is, waarby Engeland al hare havens opent voor de vlag van al de Spaansche kolonien, en zy heeft gewenscht te verhandelen in het kongres gehouden te Aken de erkenning der onafhankelykheid van deze kolonien, en nu herhaalt zy hetzelfde voorstel in het kongres van Verona.

De Heer Canning by de opening der tegenwoordige zitting maakt formeelyk bekend dat Engeland geneigd was, de onafhankelykheid van Spaansch Amerika te erkennen, zoo de berigten welke zy verwacht van de Britsche agenten, haar geen twyfel nalaat der onafhankelykheid van het moederland, het schynt dus dat de zaak beslist was vóór de publikatie van deze dokumenten.

Wy bemerken met genoegen dat de diplomatieke dokumenten geschreven zyn met zeer veel waardigheid, wysheid en achterhouding. Zy laten aan Frankryk het vermogen en regt over om te handelen overeenkomstig hare gevoelens en de staatkunde van Europa, als ook hare belangens en de regten van Spanje; en daarenboven zyn deze notas in den vreedzaamsten en vriendschappelyksten toon geschreven; en geven slechts een begeerte te kennen; namelyk de voortduring van eenen algemeenen vreede.

*Windsor*, 28*sten Feb*—Het heeft de Heeren kommissarissen der admiraliteit behaagd, om kapitein James Ryder Burton tot den rang van kolonel te bevorderen, voor zyn dapper gedrag, gehouden by het nemen door entering op den 31sten ll. van het Algerynsche korvet in de baai van Algiers.

*Parys*, 22*sten Feb.*—Eenige der Engelsche papieren melden dat het hof van Londen van voornemen is, Frankryk uittenoodigen om gemeene zaak te maken en de Algerynen op eene voorbeeldige wyze te straffen. De menschen vriend, voedt eene vurige hoop dat dit plan ten volle ten uitvoer kan gebragt worden. Lord Exmouth heeft, zonder tegenspraak in 1816 zich dapper gedragen in den aanval op Algiers, maar hy heeft zyne expeditie zoo onvoltooyd gelaten, dat geheel Europa voorspeld had, hetgene nu plaats grypt. Zoo de Franschen thans deel nemen in den aanval, op die verblyf plaats der roovers, zyn wy verzekert dat zy zich niet te vreeden zullen stellen met ydele beloften. De haven van Algiers is zeer naauw, bygevolg is dezelve ligt op te vullen, door het in de lucht doen springen van de Mole en het zinken van een of meer schepen geladen met steenen in de mond der haven. Deze is de gedachte van vele ervarene zeelieden.

## SPAANSCHE ZAKEN.

*Madrid*, 18*den Feb.*—De *Gaceta* behelst de volgende notifikatien by wyze van antwoord op zekere deelen der aanspraak van den graaf van Liverpool, by de opening der zitting:

1. Op het gezegde van zyne lordschap "dat

de tegenpartyen in Spanje zouden gelaten worden met zich zelven te twisten." Kunnen wy de koelbloedigheid van den edelen lord niet genoeg bewonderen, wanneer hy zoo formeellyk zyne gedachten opgeeft, dat het regtvaardig is, om met onverschillige oogen aantezien dat de Spanjaarden elkanderen vermoorden. Het Fransche gouvernement bezat meer menschlievenheid, toen het ons verhoedde om elkanderen om den hals te brengen dan lord Liverpool, of, om eigenlyk te spreken, toen het eene zamenzweering voorkwam welke de magt bezat, om al de rest van Europa in slaverny te brengen. Te meer, met zoo te handelen heeft Frankryk een oproer gesmoord, welke anders niet alleen haar maar geheel Europa zoude ingewikkeld hebben; en de edele lord zal zelve bekennen, dat de natuur en wet van zelfsverdediging, regtvaardigen op zoodanige gronden, de bemoeyingen van eene natie met de zaken van eene andere.

2. Dat "Engeland Spanje aanraadt om vergunning te doen, niet aan Frakryk maar aan Spanje zelve." De edele lord zal gelieven onze aanmerking te verschonen, dat dit onverstaanbaar voor hem alleen is. Het kan niet anders zyn, dan smertelyk voor zoo een vermaarde staatsman als lord Liverpool om te bekennen dat hy gedwaald had, in zyne oordeelvellingen over de gebeurtenissen gelyk die van Spanje.

3. "Dat de inwoners de Franschen als hunne verlossers begroet hebben, &c." Men vindt hier vele openhartigheid in de opregte belydenis van zyne lordschap. Ten laatste bemerkte hy dat de overeenkomst welke hy de tegenpartyen aanbevolen had, onuitvoerbaar was en dat het Spanje niet was welke vergunning aan Spanje moet doen.

4. "Dat Spanje sedert lang de bemiddeling van Engeland met de kolonien verworpen had." Het is klaar, dat toen Spanje dit aanbod geweigerd had, was het om redenen dat er voor haar geen voordeel te trekken was.

5. "Zy heeft sedert dien tyd byna alle hare Amerikaansche bezittingen verloren." Hiervoor heeft zy de oproerige armée van La Isla te danken. Zoo deze troepen hunnen koning en hun land niet verraden hadden, zouden al de Amerikaansche provintien, welke toen bleven om zich aan het moederland te onderwerpen, bevredigd zyn geworden.

6. "Dat de erkenning van de onafhankelykheid van Zuid Amerika zeer groote voordeelen zal aanbrengen." Wy zyn vastelyk overtuigd der kwade trouw van al de oproerlingen in de wereld dat wy steilig gelooven, dat de erkenning van hunne werken schadelyk aan alle natien zal zyn; gevolgelyk de erkenning der onafhankelykheid van Amerika, zal niet slechts nadeelig zyn voor Spanje, maar teveas voor Engeland zelve.

Er zyn brieven van Peru over Gibraltar ontvangen. Deze brieven behelzen zeer belangryke tydingen wegens de volkomene neerlaag van eene divisie der Independenten onder Santa Cruz, door den koningsgezinden generaal Valdez. Men meldt dat de slag voorviel digt by Desaguedero, en na de neerlaag was de eerste verpligt op Moguedero te retireren, met omtrent 700 man, zynde het overschot zyner manschappen, welke eerst bestonden uit een getal van 4 á 5000 man. Men betwyfelde eerst deze tyding, maar door de aankomst van een ander vaartuig uit Buenos Ayres zyn er brieven ontvangen, loopende tot den 6den December welke het bovenstaande bevestigden. Het fregat de Thetis wordt dagelyks hier verwacht, op hare terug reize, om de Britsche kommissarissen naar Mexico te brengen; by deze gelegenheid verwachten wy verdere berigten.

Sunday last being the anniversary of the Birth day of Her Royal Highness Wilhelmina Frederica Louisa Mariana, Princess of the Netherlands, at noon a royal salute was fired by the Artillery company, and the garrison drawn up in Parade in the square, where it was reviewed by His Excellency the Governor.

*Extract of a private letter dated Bogota, March 7, 1824.*

"The English commissioners arrived last Monday and it is supposed the acknowledgment of the independence of Colombia is in their private instruction, they were to have been presented yesterday to the vice president and the ministers; but colonel Campbell is unwell from the change of climate; I am sorry to say that Mr. Henderson, has lost his eldest son, a youth of great promise, 15 years of age."

## FROM AMERICAN PAPERS.

New York, April 8.

*Spanish Liberty.*—A kind friend handed us, some days ago, an Havana paper of the 12th ult. containing a decree of king Ferdinand, for the establishment throughout his kingdoms, under the name of police, of a civil inquisition, which exceeds and outrages, in its details, all that we have heretofore heard or read of the insolence of despotism. We have translated such parts of it as relate more immediately to the personal liberty of the subject, and commend them to the attention of our readers.—Late events give us, indeed, but little reason to expect any thing from the Spaniards; yet, if there be any of that blood unspilt, which once ennobled the Castilian name, we should hope it would kindle into resistance against oppression so grinding, so relentless, so inevitable, as that meditated in the decree before us.

In the very worst periods of the Roman empire, when blood flowed like water, and when the frown of the sovereign doomed thousands to death, it was only in the capital and around the court that such scenes were transacted.—The inhabitants of distant cities, the peasants who tilled the soil, lived in happy and peaceful obscurity. Those only who, at the seat of power, played for the splendid prize of imperial favour, were subject to the perils of imperial wrath. But in Spain, the humblest man is to be inscribed on tablets, and his conduct is to be watched and recorded—distance, nay banishment, unless it be forever, cannot save him from the terrible supervision of the civil inquisitor of Madrid. Here, even on our shores, where man walks erect and acknowledges no earthly superior, the toils of the Spanish police are spread for any unfortunate wanderer of that nation, whom chance may have thrown on them; and, unless he conduct himself so as to be entitled to a certificate of good behaviour from the ambassadors, or plenipotentiaries, or consuls of Spain, we be to him on his return to his own country. It reallly almost imparts a feeling of degradation to a free-born American to reflect that the courtesy of nations compels us to be accessary, even in so distant a degree as by the entertainment among us of such authorized agents, to so great a crime against political liberty and personal rights. But, perhaps, there is no one feature of this decree which will so forcibly bring its atrocity home to Americans, accustomed to circulate as freely as the air they breathe, as the provision which requires that every man shall be provided with a *certificate of safety*, by means whereof he is secure at home, and may go as far as fifteen miles from it; but if farther, he must have a passport!!

Let us only imagine the case, that the citizens of New York were obliged annually to pay half a dollar each for a certificate allowing them to stay quietly at home or, if any one pleased, to go as far as Kingsbridge to see a friend—but if such friend lived at Sing Sing, he must, apply to government for a passport besides; and that, if found at any time without one or both of these documents, he was to be clapped up by the police and punished at discretion. But the odious features of this decree are as numerous as its provisions—we defer it *en-masse*, therefore, to the perusal and indignation of our readers.

The king our lord has forwarded to us the following royal decree:—

Among the things which on seeing myself restored to the plenitude of the legitimate rights of my sovereignty, most urgently claim my paternal solicitude, I have considered as one of the most important, the regulation of the police of my kingdoms, which should acquaint me with the opinion and the wants of my people, and point out to me the means of repressing the spirit of sedition—of extirpating the elements of discord, and of purifying all the sources of prosperity. Circumscribed hitherto in a too confined orbit, and confided to the loyalty which has never been belied, of Spaniards, it was limited to the mere precautions required by the tranquil condition of the monarchy; but these precautions would now be idle and insufficient; and it is the more necessary to give to them the unity, the extent, and the vizor required by the changes in times and manners, and the desire for repose: as they constitute the first benefit of civilization, and the best guarantee of public felicity. With this view, having regard to the report of the superintendent general of public vigilance, &c &c. I have resolved and decreed what follows:—

Art. 1 The police of my dominions shall be directed by a superior magistrate, under the title of superintendant general of the police of the kingdom, who shall reside in Madrid. Then follow eleven other articles, establishing the subdivisions all in subordination to this chief, throughout the kingdom—their funds, &c. &c.

Art. 13 The following are the particular attributes of the police—1st, to form exact lists of the inhabitants of the kingdom. specifying the age, sex, state, profession, and nature or disposition *(naturaleza)* of each individual, according to printed forms, with which they will be furnished. 2d, to give and to countersign the passports of native travellers, circulating within the kingdom, or about to leave it; *to take care that all Spaniards returning from foreign countries shall bring with them and present a verification of their good political conduct. from my ambassadors, ministers, charge d'affairs, consuls or vice consuls;* to verify and countersign the passports of strangers; also the furloughs of military men, absent from whatever motive, from their corps; to give *certificates of safety*, to the individuals inscribed on the lists of their vicinity—and to those strangers who may reside for a time in places, not their ordinary domicil;—also to grant licences to pedlars, tavern keepers, hack-drivers, mountebanks, &c. &c. and particularly to persons desirous of hunting or shooting.

Art. 14 Specifies many other attributes of the police; to watch servants out of place, artisans without work, individuals without means or trades to maintain themselves, *or who having some means or useful employment, may be suspected of not being able to maintain themselves by the product thereof;* to take up vagabonds, &c. particularly gipsies, beggars able to work, runaway children, and frequenters of unlicensed taverns; to take care that neither by land nor water *be introduced any work, in whatever language, unless the party bringing it have an express order from me*, or a permission from my council, granted after seeing a copy of the work previously transmitted to it, and the officer of the press and libraries of the kingdom being first heard; to ascertain by secret means what books introduced in defiance of the above regulation may already exist in the kingdom, either in the hands of printers or booksellers, or communities, or individuals, *however highly privileged*, and to deliver persons guilty of these infractions to the competent authority; to prevent the entry, circulation, and reading of *periodicals, fugitive pieces, satirical pictures, caricatures*, or any other papers or prints in which my person, or royal privileges are attacked, or the doings of my government censured or ridiculed—and to seize all such objects, as well as the individuals who may introduce, or possess them; to arrest all persons uttering obscene or blasphemous cries, or expressions injurious to my royal person: also all drunkards, &c &c.; to prosecute all secret associations, whether they be of the popular faction. *(comuneros)* or freemasons, or carbonari, or of any other dark sect now existing, or which may hereafter exist, or whether meet for any other object, concerning the nature of which the clandestineness of their proceedings *may excite suspicion!* The remainder of this article is taken up with details of other duties of the police relative to gambling and public houses, markets, burials, high roads, &c. &c. over all which it has complete control.

Art. 16. All individuals arrested by the police, must within eight days be handed over to the judges or tribunals of their respective districts, whose authority is not intended to be derogated from, *except as to persons suspected of conspiring againct the state*, and as to those who may have contravened the police regulations—Persons *suspected* of conspiracy. shall remain at the disposition of the police all the time that may be required, in order to enable it to verify the ramifications of their plans!! The residue of the decree, which extends to 29 articles, is taken up with further details of the duties of the police; and as to the manner in which its armed force is to be constituted and paid Under this last head of funds, is the following:—A fund is reserved from which *extraordinary gratuities* are to be given to those individuals, *who make revelations important to the tranquility or security of the state. &c.* And among the ways and means for the support of this establishment, is the annexed item. Four reals (half a dollar) per annum. *for every certificate of safety;* a document by means whereof each inhabitant may travel six leagues (about 15 miles) from his dwelling, *without the necessity of a passport!!* and which document all persons over 16 years, including widows and unmarried girls, if not living with their fathers, are obliged to take out, and to renew annually—except military men in actual service, *priests*, day labourers and paupers!

This decree bears date the 8th January, and is signed by the royal hand.

## *FROM ST. THOMAS PAPERS.*

### LONDON.
### *STATE PAPERS.*

RESENTED TO BOTH HOUSES OF PARLIAMENT BY COMMAND OF HIS MAJESTY, MARCH, 1824.

*Communications between Great Britain and France and Spain, relating to the Spanish American provinces.*

COUNT OFALIA TO SIR W. A'COURT.

Palace, Dec. 26, 1823.

Honoured Sir,—I have the honor to inform you that the king, my august master, has determined to devote his particular attention to the regulation of the affairs concerning the disturbed countries of Spanish America, being solicitous to succeed in pacifying his dominions, in which the seeds of anarchy haven taken root to the prejudice of the safety of other governments. His majesty has therefore thought that he might justly calculate on the assistance of his dear Allies, towards obtaining results which cannot but prove beneficial to the tranquillity and happiness of all Europe.

The enclosed copy, will put you, Sir, in possession of the orders issued to his catholic majesty's representatives at the courts of Austria, France and Russia; and as the ministers of Spain have not as yet proceeded to London and Berlin, the king has directed me to address to you, Sir, and to the minister of Prussia at this court, a transcript of the said communication; which his majesty hopes you will have the goodness to transmit to your government, whose friendship and upright policy, the king, my master, trusts, will know how to appreciate the frankness of this communication, and the equity which has dictated the basis on which it is founded.

I avail myself of this opportunity, &c.

THE CONDE DE OFALIA.

To the minister of England.

(Translation of Second Enclosure in No. 2)

*Count Ofalia to his Catholic majesty's ambassador at Paris. and minister plenipotentiary at St. Petersburgh and Vienna.*

The king, our sovereign, being restored to the throne of his ancestors in the enjoyment of his hereditary rights, has seriously turned his thoughts to the fate of his American dominions, distracted by civil war, and brought to the brink of the most dangerous precipice. As during the last three years the rebellion which prevailed in Spain defeated the constant efforts which were made for maintaining tranquillity in the Costa Firma, for rescuing the banks of the River Plata, and for preserving Peru and New Spain; his majesty beheld with grief the progress of the flame of insurrection; but it affords, at the same time, consolation to the king, that repeated and irrefragable proof exist of an im-

mense number of Spaniards remaining true to their oaths of allegiance to the throne; and that the sound majority of Americans acknowledge that hemisphere cannot be happy unless it live in brotherly connexion with those who civiliz ed those countries.

These reflections powerfully animate his majesty to hope that the justice of his cause will meet with a firm support in the influence of the powers of Europe. Accordingly, the king has resolved upon inviting the cabinets of his dear and intimate allies to establish a conference at Paris, to the end that their plenipotentiaries, assembled there along with those of this catholic majesty, may aid Spain in adjusting the affairs of the revolted countries of America. In examining this important question, his majesty will, in conjunction with his powerful allies, consider of the alterations which events have produced in his American provinces, and of the relations which, during the disorders, have been formed with commercial nations; in order thereby to adopt with good faith the measures most proper for conciliating the rights and just interests of the crown of Spain and of its sovereignty, with those which circumstances may have occasioned with respect to other nations. His majesty, confiding in the sentiments of his allies, hopes that they will assist him in accomplishing the worthy object of upholding the principles of order and legitimacy, the subversion of which, once commenced in America, would presently communicate to Europe; and that they will aid him at the same time, in re-establishing peace between this division of the globe and its colonies.

It is, therefore, his majesty's pleasure, that penetrated with these reasons, and availing yourself of the resources of your well known talents, you should endeavour to dispose the government with which you reside to agree to the desired co-operation, for which the events of the Peninsula have paved the way; authorising you to communicate a copy of the note to the minister for foreign affairs.

God preserve you many years.

(Signed) The Conde de OFALIA.

To the Ambassador of his Catholic Majesty at Paris, and to his Ministers Plenipotentiary at St. Petersburgh and Vienna.

No. 3.—MR. SECRETARY CANNING TO SIR W. A'COURT.

*Foreign-Office, Jan.* 30, 1224.

Sir,—The messenger Lardford delivered to me, on the 14th inst. your despatch, enclosing a copy of the count de Ofalia's official note of the 26th December last; with the accompanying copy of an instruction, which has been addressed by order of his catholic majesty, to his ambassador at Paris, and to his ministers plenipotentiary at the courts of Vienna and St. Petersburgh.

Having laid the matters before the king, I have received his majesty's commands to direct you to return to them the following answer:—

The purpose of the Spanish instruction is to invite the several powers, the allies of his catholic majesty, to "establish a conference at Paris, in order that their plenipotentiaries, together with those of his catholic majesty, may aid Spain in adjusting the affairs of the revolted countries of America."

The maintenance of the "sovereignty" of Spain over her late colonies is pointed out in this instruction as one specific object of the proposed conference; and though an expectation of the employment of force for this object, by the powers invited to the conference, is not plainly indicated, it is not distinctly disclaimed.

The invitation contained in this instruction not being addressed directly to the government of Great Britain, it may not be necessary to dwell on that part of it which refers to the late "events in the Peninsula," as having "paved the way" for the "desired co operation."

The British government could not acknowledge an appeal founded upon transactions to which it was no party. But no such appeal was necessary. No variation in the internal affairs of Spain has, at any time, varied the king's desire to see a termination to the evils arising from the protracted struggle between Spain and Spanish America; or his majesty's disposition to concur in bringing about that termination.

From the year 1810, when his majesty's single mediation was asked and granted to Spain, to effect a reconciliation with her colonies,—the disturbances in which colonies had then but newly broken out,—to the year 1818, when the same task, increased in difficulty by the course and complication of events in America, was proposed to be undertaken by the allied powers assembled in conference at Aix-la Chapelle; and from the year 1818 to the present time, the good offices of his majesty for this purpose have always been at the service of Spain, within limitations and upon conditions which have been in each instance explicitly described.

The limitations have uniformly excluded the employment of force or menace against the colonies, on the part of any mediating power; and those conditions have uniformly required the previous statement by Spain, of some definite and intelligible proposition, and the discontinuance on her part of a system inapplicable to the new relations which have grown up between the American provinces and other countries.

The fruitless issue of the conferences at Aix la-Chapelle would have deterred the British government from acceding to a proposal for again entertaining in conference, the question of mediation between Spain and the American provinces, even if other circumstances had remained nearly the same. But the events which followed each other with such rapidity during the last five years have created so essential a difference, as well in the relative situation in which Spain and the American provinces stood, and now stand to each other, as in the external relations and the external circumstances of the provinces themselves, that it would be vain to hope that any mediation, not founded on the basis of independence, can be successful.

The best proof which the British government can give of the interest which it continues to feel for Spain is, to state frankly their opinion as to the course most advisable to be pursued by his catholic majesty; and to answer, with the like frankness, the question applied in M. Ofalia's instruction, as to the nature and extent of their own relations with South America.

There is no hesitation in answering this question. The subjects of his majesty have for many years carried on trade and formed commercial connections in all the American provinces, which have declared their separation from Spain.

This trade was originally opened with the consent of the Spanish government. It has grown gradually to such an extent as to require some direct protection, by the establishment at several ports and places in those provinces of consuls on the part of this country—a measure long deferred out of delicacy to Spain, and not restored to at last without distinct and timely notification to the Spanish government.

As to any further step to be taken by his majesty towards the acknowledgment of the *de facto* governments of America, the decision must (as has already been stated more than once to Spain and to other powers) depend upon various circumstances; and, among others, upon the reports which the British government may receive of the actual state of affairs in the several American provinces.

But it appears manifest to the British government, that if so large a portion of the globe should remain much longer without any recognized political existence, or any definite political connection with the established governments of Europe, the consequences of such a state of things must be at once most embarrassing to those governments, and most injurious to the interests of all European nations.

For these reasons, and not from mere views of selfish policy, the British government is decidedly of opinion, that the recognition of such of the new states as have established *de facto* their separate political existence cannot be much longer delayed.

The British government have no desire to anticipate Spain in that recognition. On the contrary, it is on every account their wish that his catholic majesty should have the grace and the advantage of leading the way, in that recognition, among the powers of Europe. But the court of Madrid must be aware, that the discretion of his majesty in this respect cannot be indefinitely bound up by that of his catholic majesty; and that even before many months elapse, the desire now sincerely felt by the British government, to leave the precedency to Spain, may be overborne by considerations of a more comprehensive nature,—considerations regarding not only the essential interests of his majesty's subjects, but the relations of the old world with the new.

Should Spain resolve to avail herself of the opportunity yet within her power, the British government would, if the court of Madrid desired it, willingly afford its countenance and aid to a negotiation, commenced on that only basis which appears to them to be now practicable; and would see, without reluctance, the conclusion, through a negotiation on that basis, of an arrangement, by which the mother country should be secured in the enjoyment of commercial advantages superior to those conceded to other nations.

For herself, Great Britain asks no exclusive privileges of trade, no invidious preference, but equal freedom of commerce for all.

If Spain shall determine to persevere in other counsels, it cannot but be expected that Great Britain must take her own course upon this matter, when the time for taking it shall arrive; of which Spain shall have full and early intimation.

Nothing that is here stated can occasion to the Spanish government any surprise.

In my dispatch to Sir Charles Stuart of the 31st of March, 1823, which was communicated to the Spanish government, the opinion was distinctly expressed, that "time and the course of events had substantially decided the separation of the colonies from the mother country; although the formal recognition of those provinces, as independent states, by his majesty, might be hastened or retarded by various external circumstances, as well as by the more or less satisfactory progress, in each state, towards a regular and settled form of government."

At a subsequent period, in a communication made, in the first instance to France, and afterwards to the other powers, as well as to Spain, the same opinions were repeated; with this specific addition, that in either of two cases (now happily not likely to occur), in that of any attempt on the part of Spain to revive the obsolete interdiction of intercourse with countries over which she has no longer any actual dominion; or in that of the employment of foreign assistance to re-establish her dominion in those countries by force of arms; the recognition of such new states by his majesty would be decided and immediate.

After thus declaring to you, for the information of the court of Madrid, the deliberate opinion of the British government on the points on which Spain requires the advice of her allies, it does not appear to the British cabinet at all necessary to go into a conference, to declare that opinion anew; even if it were perfectly clear from the tenor of M. Ofalia's instruction, that Great Britain is in fact included in the invitation to the conference at Paris.

Every one of the powers so invited has been constantly and unreservedly apprised, not only of each step which the British government has taken, but of every opinion which it has formed on this subject—and this dispatch will be communicated to them all.

If those powers should severally come to the *same* conclusion with Great Britain, the concurrent expression of their several opinions cannot have less weight in the judgment of Spain,—and must naturally be more acceptable to her feelings, than if such concurrence, being the result of a conference of five powers, should carry the appearance of a concerted dictation.

If (unhappily, as we think) the Allies, or any of them, should come to a *different* conclusion, we shall at least have avoided the inconvenience of a discussion, by which our own opinion could not have been changed; we shall have avoided an appearance of mystery, by which the jealousy of other parties might have been excited; we shall have avoided a delay, which the state of the question may hardly allow.

Meanwhile, this explicit recapitulation of the whole course of our sentiments and of our proceedings on this momentous subject must at once acquit us of any indisposition to answer the call of Spain for friendly counsel and protect us against the suspicion of having any purpose to conceal from Spain or from the world.

I am, &c.

(Signed) GEORGE CANNING.

To the right hon. Sir W. A'Court, G. C. B., &c. &c.

## PARIS PAPERS.

[FROM THE CONSTITUTIONNEL.]

The news of England published this day, are of a political importance, which cannot have escaped our readers. The intentions of the British government are fully disclosed, and though enveloped with the ceremonious forms of diplomacy, they are not on that account the less striking and decisive. In the grand affair of the independence of South America, England takes one side and the Holy Alliance another; but it is to be presumed that the Holy Alliance pursues projects which it will not be in its power to execute, and it is easy to perceive at so great distance, the general recognition of the independence of this great and rich part of the New World.

England leaves Spain to recover, if she can, her former colonial possessions, because she knows well that in her present position, Spain is impotent for attack; it is on the part of the British ministry a decisory concession. The British ministry are more sincere when they declare "That the accession of any foreign power in an enterprise of Spain against her colonies, shall be considered by England as constituting an entirely new question—a question on which the English government shall adopt such resolutions as the interests of Great Britain may require." This threat is not the less real for being politely expressed.

We understand that a loan for Mexico to the amount of £3 000,000 in stock, bearing interest at 5 per cent., will be brought into market in a few days. The contractors are the house of Messrs. B. A. Goldschmidt and Co. but the price at which the stock will be issued to the subscribers is not yet declared.

The king has been pleased to remit the sentence of the Court Martial on Missionary Smith* in Demerara, (which sentence had been accompanied by recommendation for mercy, on the part of the Court) and to direct that he should be dismissed from the colony, and be called upon to enter into recognizances not to reside within any of his majesty's colonial possessions in the West Indies.—*Courier.*

* Died at Demerara on the 6th Jan.

By an imperial decree, the Jews in the city of Warsaw are to leave their habitations in the principal streets of Warsaw, and to remove to the less frequented quarters, by the 14th of October next.

His majesty's discovery ships Hecla and Fury were re-commissioned at Deptford yesterday by captains Parry and Hoppner. The latter officer was the first lieutenant on board of capt. Lyon's ship on the recent voyage. Such is the confidence felt in the intrepidity, judgment, and conduct of the distinguished officer in command of the expedition and in the attention paid by the different Naval Departments to the comfort of the men, that no sooner were the ships commissioned than one third of the crew belonging to the Fury on the former voyage, again volunteered for the Hecla, the ship bearing captain Parry's pendant. Capt. Lyon at the same time commissioned his majesty's ship Griper, which ship is destined for Repulse Bay, whence capt. Lyon proceeds overland to the back of that bay, to survey the coast thence to the "Cape of Turnagain" of captain Franklin's recent discoveries. Captain Franklin proceeds by the way of New York to Fort Enterprize, with a view to survey the coast on the American continent to the westward, connecting, if possible, to survey between Fort Enterprize and Icy Cape.